

Valkyrierne

Kløvende skyerne herlige mør
rider på snehvide heste mod valen.

Blodigroð sol over fjeldkammen stiger.

Raster sin glans over fjeldet og dalen.

Guldhåret langt under guldhjelmen bølger.

Takket om barmen den høie sig slynger,

og mens i luften de sūsende farer

sangen om seirens i kampmod de synger.

"Det suser af pile,
det regner med blod.

Til valen, til valen!

Ta° vilst er vort mod.

Når krigsluren gjalder
på slagmarken rød,
vi jubler af lykke.

Til seir eller død!

Den døendes stønnen,
de såredes krig,
de kløvede pander,
de blodige lig,
og skjoldenes larmen
og pilenes lyn,
— alt flyder vort øre,
alt flyder vort syn.

Vi skæbner uddeler
som Odin det bød.

Vi vælger for livet,
vi vælger for død!

Tillykke, du helt,
som dit banesår får!

Før satteseng sparet
A til Valhal du går.

Til valen, til valen,
til Kongernes kamp!'
Se, sletten alt svøbt er
i blodrøde damp!

Taften forvist
blir i Valhal der fest.
Zi Odin kan helle
hver højbåren gæst.
